

זה רק שעשוע

מאת: דניאל בוצר- נכתב לפרוייקט המחזאים #3 ©

דמויות:

נדב- בן 17.

רועי- בן 17.

פארק שעשועים ב2:00 בלילה. רועי יושב על ספסל ביחד עם בקבוק וודקה שכבר שתו ממנו. הוא משחק עם הפלאפון ומחכה. נדב מגיע.

נדב: רועי?

רועי: היי אחי, מה המצב?

נדב: בסדר גמור...

רועי: מה לקח לך כל כך הרבה זמן?

נדב: הייתי כבר במיטה. מה קרה?

רועי: למה אתה חושב שקרה משהו?

נדב: לא יודע...

רועי: מה? דבר!

נדב: זה פשוט מוזר... זה הכול!

רועי: מה?

נדב: אנחנו כבר לא כל כך חברים ופתאום אתה שולח לי הודעות באחת בלילה...

רועי: בסדר אחי... התרחקנו קצת אבל זה לא אומר שאנחנו לא חברים.

נדב: אתה בכלל לא מדבר איתי בבית ספר.

רועי: נו, מה אתה ריגשי. אתה יודע איך זה...הלכנו לכיוונים שונים. אני חושב עליך לא מעט...

נדב: חושב עליי?

רועי: וודקה?

נדב: לא, אני לא כל כך אוהב.

רועי: נו, אל תהיה כבד. גנבתי מאח שלי...

נדב: מה קורה רועי? אתה לא מדבר איתי איזה שנתיים ופתאום אנחנו החברים הכי טובים?

רועי: בסדר נדב, אתה לא צריך לדרוך לי על הפצעים...זה הדרך שלי להתנצל. אני יודע שהייתי לא בסדר. אני רוצה שנחזור להיות חברים...אבל אם אתה לא רוצה אז אתה לא חייב. אתה יכול לחזור הביתה.

נדב: לא, לא. אני דווקא רוצה.

רועי: אז וודקה?

נדב: [מתיישב] נו, תביא. [רועי מוזג וודקה רדבול בשתי כוסות. נדב מרים את הכוס שלו ומתמהמה לשתות]

רועי: לחיים! [נוקש בכוסו של נדב]

נדב: לחיים! [רועי שותה את כל הכוס בשלוק ונדב לוקח לגימה]

רועי: שתה הכול, יש עוד הרבה. [נדב לוקח לגימה גדולה יותר ומשתעל] או, ככה גברים שותים.

נדב: אז מה היה לך כל כך דחוף לפגוש אותי באמצע הלילה?

רועי: לא יודע...לא הצלחתי להירדם. שכבתי במיטה והתחילו לצוף לי מכל מיני זיכרונות מפעם.

נדב: איזה זיכרונות?

רועי: כמו המחנה קיץ של כיתה ו'. אתה זוכר אותו?

נדב: ברור שאני זוכר...היית חולה מת... הקאת בכל האוהל.

רועי: כן, ושהבנת שישלחו אותי הביתה אז שיחקת אותה חולה גם.

נדב: בשביל שלא אשאר לבד במחנה המעפן הזה.

רועי: איזה קרוע!

נדב: היית החבר הכי טוב שלי.

רועי: כן...שהיה לנו כיף. חבל שאנחנו לא כמו אז!

נדב: טוב, אתה זה שפתאום התחיל להתרחק.

רועי: כן, לא יודע. עברתי מכל מיני דברים.

נדב: כמו מה?

רועי: לא יודע. דברים!

נדב: נהיית חבר של החברה האלה...החבורה של אסף.

רועי: כיף לי איתם.

נדב: לא יודע...אף פעם לא התחברתי אליהם.

רועי: אף פעם לא ניסית!

נדב: זוכר איך הם עשו עליי חרם?

רועי: מה, אתה ילד? אנשים משתנים. הם כבר לא ככה...

נדב: לא יודע, אולי!

רועי: עוד כוס?

נדב: לא נראה לי.

רועי: למה?

נדב: מאוחר... אני אחזור הביתה תיקף!

רועי: מה? ככה תנטוש חבר, לבד, באמצע הלילה?

נדב: אולי כדאי שגם אתה תלך הביתה!

רועי: אל תגיד לי מה לעשות, סבבה?

נדב: טוב רועי, בוא נדבר שתהיה פחות שיכור בסדר?

רועי: עזוב. אני מתנצל. נדבר על דברים אחרים. הנה אני מכין לנו עוד כוס[מתחיל למזוג

להם עוד כוס]

נדב: מה שלום אימא שלך?

רועי: לא רוצה לדבר על זה.

נדב: איך היא מרגישה?

רועי: אתה מנסה להרגיז אותי?

נדב: אז על מה אתה כן רוצה לדבר?

רועי: דווקא יש משהו שרציתי לדבר אתך עליו!

נדב: מה?

רועי: אבל אתה חייב להישבע לא לדבר על זה?

נדב: נשבע!

רועי: קודם לחיים [מרים את הכוס. גם נדב מרים. הם עושים לחיים. שותים. פאזזה] אתה

יודע שאני ומיכל חברים כן?

נדב: כן, ראיתי אתכם בבית ספר!

רועי: זה מפריע לך?

נדב: למה שזה יפריע לי?

רועי: לא יודע. תגיד לי אתה!

נדב: לא. לא מפריע לי.

רועי: אתה באמת הולך לשחק את המשחק הזה עכשיו?

נדב: איזה משחק?

רועי: סבבה נדב.

נדב: אין לי מושג על מה אתה מדבר...

רועי: איזה כוסית היא אה?

נדב: נועה?

רועי: כן, נועה!

נדב: כן... היא נראית טוב.

רועי: היית רוצה לזיין אותה?

נדב: מה אתה רוצה רועי?

רועי: סתם... לשמוע מה דעתך אליה!

נדב: יש לך את החברה הכי כוסית בשכבה, סבבה? ...מרגיש מספיק גבר?

רועי: תכלס היא לא הייתה נותנת לך, אתה יודע את זה, נכון? נכון?

נדב: רועי!

רועי: אני שאלתי אותה... אמרה לי שהיא לא נמשכת אלייך.

נדב: יופי...

רועי: אז זה לא צריך להזיז לך שאנחנו יחד!

נדב: זה באמת לא מזיז.

רועי: למה...למה זה לא מזיז לך?

נדב: ככה!

רועי: כי מה?

נדב: מה אתה רוצה?

רועי: שתגיד את האמת...כי מה?

נדב: כי ככה, בסדר?

רועי: כי היא לא הטעם שלך נכון?

נדב: עזוב אותי רועי...מה יש לך?

רועי: נדב. אני יודע!

נדב: יודע מה?

רועי: אל תיתמם לי... זה בסדר. הסוד שלך שמור איתי.

נדב: איזה סוד?

רועי: למה אתה לא יכול פשוט להודות בזה? אני חבר שלך!

נדב: במה אתה רוצה שאני אודה?

רועי: שאתה הומו! {פאזזה} נו, תגיד את זה!!!

נדב: מה זה ייתן לך? מה זה יתרום אה?

רועי: אני רוצה לדעת...בתור חבר שלך. אל תדאג!

נדב: זה לא עניינך מה אני!

רועי: אם אתה לא אז פשוט תגיד!

נדב: אני לא הומו!

רועי: שקרן. אתה כזה שקרן. אתה משפריץ הומאיות. בהליכה שלך, בדיבור שלך. זה ברור

שאתה הומו בדיוק כמו שברור שהשמש תזרח מחר. [פאזזה] ידעתי. זה הכול באשמתך!

נדב: אשמתי? מה עשיתי לך?

רועי: הכנסת לי את המחשבות אלה לראש.

נדב: איזה מחשבות?

רועי: עם מה שעשית לי בטיול השנתי של כיתה י'. בנגב. אתה חושב שאני לא יודע שאתה תכננת הכול?

נדב: על מה אתה מדבר?

רועי: למה אתה משקר, אה? למה?

נדב: תירגע רועי!

רועי: אני יודע שתכננת עם נועה הכול! אני יודע שאמרת לה שתיתן לנו את המשימה!

נדב: איזו משימה?

רועי: שנתנשק!

נדב: זה ממש לא נכון.

רועי: שקרן.

נדב: אני חייב ללכת רועי... באמת... חייב ללכת..

רועי: היי נדב..

נדב: מה?

רועי: זה בסדר, גם לי יש רגשות אלייך!

נדב: מה יש לך?

רועי: רגשות, אלייך.

נדב: אני לא אוהב אותך רועי!

רועי: בגלל זה התרחקתי. לא יכולתי להיות לידך בלי לחשוב על זה. הייתי צריך לשכוח ממך, אתה מבין. אבל לא הצלחתי...ראיתי אותך בבית ספר...חשבתי עלייך בבית....אפילו שאני מזיין את נועה. אבל אפילו אז אני לא מצליח להפסיק לחשוב עלייך!

נדב: רועי, אני לא יודע מה להגיד לך!

רועי: מה? טעיתי? אתה בכלל לא מרגיש כמוני? אה? תגיד את האמת... אין שום דבר במה שאמרתי? פספסתי לגמרי?

נדב: לא.

רועי: מה לא?

נדב: לא, לא פספסת לגמרי.

רועי: אז תגיד את זה!

נדב: אני הומו, בסדר?

רועי: תגיד שאתה אוהב אותי.

נדב: אבל אני לא אוהב אותך. [פאזזה]

רועי: למה?

נדב: כי אתה חרא של חבר.

רועי: שקרן. [רועי פורץ בבכי. נדב מנסה להרגיע אותו ומניח עליו את ידיו] אתה הפכת

אותי לכזה...

נדב: לכזה?

רועי: כן, לכזה!

נדב: תגיד את זה רועי...תגיד שאתה ...

רועי: תסתום את הפה שלך!!!

נדב: מה הבעיה? פשוט תגיד את זה!

רועי: אתה הומו...ואתה הפכת אותי גם!

נדב: ממש לא נראה לי. רועי... בסך הכול התנשקנו באמת או חובה...זה לא אומר שום דבר.

רועי: אתה תכננת את זה כי רצית לנשק אותי!

נדב: לא תכננתי שום דבר...תאמין לי {צוחק ממבוכה}

רועי: את צוחק עליי?

נדב: ממש לא...סליחה. סתם...זה פשוט הזוי.

רועי: למה הפכת אותי לכזה?

נדב: לא הפכתי אותך להומו רועי.

רועי: אתה כן...

נדב: הומו זה לא מחלה מדבקת רועי...זה שהתנשקנו לא הפך אותך להומו.

רועי: אני לא רוצה להיות הומו מסריח ...

נדב: לא נראה לי שאנחנו שולטים בזה.

רועי: למה אני?

נדב: זה בסדר רועי!

רועי: שום דבר לא בסדר...

נדב: הכול בסדר!

רועי: אבא שלי שונא הומואים.

נדב: אבל הוא אוהב אותך, לא?! [פאזזה. רועי מסתכל על נדב] מה? [רועי מתנפל על נדב ומנשק אותו. נדב נותן לו רגע של חסד ואז מרחיק אותו] תירגע רועי!

רועי: אני לא יוכל לעשות את זה לבד נדב!

נדב: אתה צריך לסמוך על אנשים!

רועי: אני רואה מה אתה עובר...אני לא אתמודד עם זה!

נדב: עדיף מאשר לחיות בשקר.

רועי: [מנסה לנשק את נדב שוב אך נדב מסית אותו. רועי מוותר] אתה לא רוצה?

נדב: לא אחי, ממש לא. נראה לי שאני אזוז!

רועי: אז למה נתת לי לנשק אותך מקודם?

נדב: לא נתתי... אתה התנפלת עליי {מחייך}

רועי: אתה נהנה מזה? אתה נהנה להתעלל בי ככה?

נדב: אני לא חושב שאני יכול לעזור לך!

רועי: אני רוצה שתלמד אותי!

נדב: תצטרך למצוא מישהו אחר!

רועי: אני מוכן לרדת לך!

נדב: ואוו, לא תודה...[קם] אני זז רועי. שכדאי שגם אתה תלך לישון.

רועי: אל תעזוב אותי, בבקשה נדב, בבקשה!

נדב: אני חייב ללכת [פונה ללכת. רועי מזנק עליו, נדב מפיל את רועי על הרצפה]

רועי: אתה לא הולך. אתה עשית לי את זה. אתה חייב לי לפחות את זה!

נדב: תעזוב אותי אדיוט. אני לא עשיתי לך כלום [רועי מזנק על נדב וזורק אותו על הרצפה . הוא בועט בו]

רועי: הומו מסריח. מזדיין בתחת. [עוד בעיטה לפנים]

נדב: מספיק רועי... מה קורה לך?

רועי: תסתום את הפה שלך יא אפס. בחיים לא תשיג מישהו כמוני [בועט בו]

נדב: אני לא רוצה מישהו כמוך...

רועי: אבל למה?

נדב: אני אוהב גברים!

רועי: [מסתער על נדב באמוק ומכה אותו נמרצות] שונא אותך...אני שונא אותך. אני שונא אותך. אני שונא אותך...[רועי נרגע ומתרומם מנדב שנשאר שכוב על הרצפה ומתפתל מכאבים. רועי מחפש משהו ברצפה והוא מוצא לבנת בניין. הוא מרים אותה ומניף מעל ראשו של נדב] נראה מי ירצה אותך עכשיו! [הוא זורק את הלבנה על הפנים של נדב. נדב לא זז] אם תספר למישהו אתה מת, הבנת?

קריין חדשות: קול ישראל מירושלים השעה 6:00 והנה החדשות לבוקר זה. ראשית הכותרות. הלילה הותקף נער בגינה ציבורית ברחובות. עולה החדש כי מדובר בקטטת נערים. נמצאו במקום בקבוקי שתייה חריפה. הנער במצב קשה עם פגיעת ראש. המשטרה חוקרת את האירוע. בושינגטון נערכו היום שיחות בין ראש הממשלה לנשיא על מנת לשוב ולחזור לשולחן הדיונים בנושא הבעיה הפלסטינית. באוקרינה הקרבות נמשכים בין הכוחות הרוסים לכוחות...

סוף